

Vlaamsche Gaaien. — Omtrent den trek der Vlaamsche Gaaien wil ik U even mededeelen, dat 10 Oct. hier opvallend groote troepen Vlaamsche Gaaien, tamelijk hoog, schuin tegen den wind opvlogen in de richting van den Utrechtschen heuvelrug (van den Wageningschen berg af gezien, waaroverheen zij uit 't Oosten kwamen opzetten). De volgende dagen viel 't mij op, dat er op Oranje-Nassauoord veel meer Meerkols waren dan de vorige dagen.

Zondag daarop was ik in de Bilt en overal in de bosschen zwierven toen groote troepen Vlaamsche Gaaien rond. Ik maakte toen de conclusie, dat dit een deel der Gaaien was, die den vorigen Dinsdag over Wageningen waren getrokken en dat de rest verder naar de duinen zou zijn gegaan. Toen ik een week later de omstreken van Santpoort doorkruiste werd ik in mijn meening versterkt: het aantal Gaaien was ook daar veel grooter dan dezen zomer.

De trek der Goudhaantjes begon al in Juli (de Bilt), tegelijk met de eerste zwerftochten der Meezentroepen. Deze trek vermeerdeerde in Augustus en September en toen ik er van 10—12 Nov. was, was geen plekje daar in de buurt, waar niet honderden Goudhaantjes fladderend langs trokken. Het maximum wordt in de Bilt meestal bereikt, als de sneeuw dik over de vele sparreboschen ligt. Dan zijn ze er bij miljoenen en bewegen zich, zonder eenigen last van de sneeuw al etend langs de onderzijde der sparretakken. Meestal zijn ze dan in gezelschap van Zwarte Meezen, soms ook van Kuifmeesjes.

De Goudhaantjestrek in Wageningen begon veel later, het aantal dat doortrekt, is ook veel geringer dan in de Bilt.

In de omstreken van de Bilt zag ik 10 Nov. de eerste Sijsjes, in gezelschap van Vinken en Keepen. 13 Nov. zongen ze druk in het zonnetje langs de berm der wegen.

Wageningen.

D. TOLLENAAR.

Hypnose van een Hagedis. Op een mooien Augustusdag van dit jaar, wandelend op een der zonnige, breedgetopte heuvelen, waaraan Overijssel zoo rijk is, gelukte het mij door een vluggen zwaai met de fietspet een hagedis bij het ontvlieden van den grond te scheppen. Het diertje, welbekend uit onze heide, bruingerugd en naar de buikzijde toe groen-geel-wit gekleurd, bewoog zich snel, gelijk haar eigen, in haar nauwe omgeving heen en weer. Vlug maar voorzichtig beetgepakt aan de rugzijde, vlak kopwaarts van de achterpooten, tilde ik het diertje uit de pet en plaatste het langzaam op een witte plek zand, hield het eenige oogenblikken vast, zacht tegen het zand gedrukt, waarna ik met een stokje in de richting van de lengteas, een paar c.M. voor den kop beginnend, een geul maakte in het zand.

Voorzichtig en langzaam werd nu het diertje losgelaten; elke plotselinge beweging van de twee in spanning toezieende wandelaars, wat nu gebeuren zou, werd vermeden. En ziet, onbewegelijk bleef het hagedisje zitten, onverschillig voor de toeschouwers. Het scheen zoo verdacht, dat mijn metgezel de opmerking maakte, »het is zeker geschrokken.« Daarom trok ik met het stokje zijwaarts van de eerste geul, zoodat slechts één oog het zien kon, een nieuwe, nauwelijks naderde hierbij het stokje het rechter oog, of de kop draaide naar de nieuwe richtingslijn; ook nu weer bleef het eenige minuten in den nieuwen stand. Een einde werd hieraan eerste gemaakt door zacht vlug strijken over den rug, toen plotseling, met snelle pasjes verdween het in de heide.

Hoewel het mij bekend was, dat vogels (duif, kip) in een dwangtoestand kunnen worden gebracht door één bepaalden indruk sterk boven anderen te laten overheerschen, was ik toch zeer verbaasd bij een dergelijk schuw natuurdierje de genomen proef te zien slagen. Later werd door mij in grooter gezelschap bij een andere hagedis 't bovenstaande herhaald, ook ditmaal met denzelfden uitslag.

Den Haag.

Dr. W. R. H. KRANENBURG.

CORRESPONDENTIE.

N. R. B. te A. — Dank voor uw berichtje over den ijzel. De vogels waren er geducht mee verlegen, maar 't heeft gelukkig niet lang geduurd. Toch was het al een goede gelegenheid om met voederen te beginnen. De boomen en knoppen hebben er niet veel van geleden.
T.

GEVRAAGD:

Wie kan mij helpen aan een ex. van Constantin et Dufour: »Nouvelle flore des champignons«. Adres: A. Joman, Utrechtscheweg 235, Amersfoort.

AANGEBODEN:

voor meestbiedende, de jaargangen 16, 17 en 18 van *D. L. N.*, alle keurig gebonden. Voorts jaarg. 20, bijna nieuw, in afl., à f 1.75. Adres: A. Richters, Egelantiersgracht 150H, Amsterdam.